

מ"ת (חיפה) 23868-11-24 - מדינת ישראל נ' ערב חמאד

מ"ת (חיפה) 23868-11-24 - מדינת ישראל נ' ערב חמאד שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 23868-11-24

מדינת ישראל

נגד

ערב חמאד (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[25.12.2024]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

זוהי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

1. לפי עובדות כתב האישום, במועדים הרלבנטיים המשיב התגורר לסירוגין בדירה של זוגתו. ביום 29/10/24, במהלך חיפוש כדין, נמצאו בחדר השינה בדירה, מתחת למיטה, אקדח חצי אוטומטי מסוג גלוק עם מחסנית תואמת ריקה, אקדח חצי אוטומטי מסוג FN עם מחסנית תואמת ריקה וקופסה עם 38 כדורים מסוג 9 מ"מ התואמים לאקדחים. בהמשך, בחיפוש בבית הורי המשיב נמצא כסף מזומן בסך 36,950 ₪. למשיב יוחסו עבירות של החזקת תחמושת, לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והחזקת נשק, לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין.
2. בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נטען, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. המשיב נעדר הרשעות קודמות, אך תלוי ועומד נגדו כתב אישום בבית משפט השלום בחיפה בגין עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואיומים. נטען כי שני האקדחים היו טעונים במחסניות והיו במצב "דרוך", ובנוסף הוחזקה כמות בלתי מבוטלת של כדורים תואמים. מספר האקדחים וכמות התחמושת מעידים על עיסוק עברייני משמעותי של המשיב באמצעי לחימה שונים ומכאן מסוכנותו הרבה לביטחון המדינה ואזרחיה. גם העובדה שאחד מהאקדחים נקשר לאירוע ירי על רכב בדיר אל אסד בשנת 2007 מלמדת על כך. לשיטת המבקשת כנגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית שכן מדובר בעבירת ביטחון בהתאם להגדרתה בסעיף 35(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996. נטען, כי הכלל בעבירות נשק הינו מעצר עד תום ההליכים. המבקשת הפנתה לתקדימים התומכים בטיעוניה.
3. בדיון ביום 14/11/24 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילה למעצר עד תום ההליכים וביקש להורות על הגשת תסקיר מעצר. נוכח נסיבותיו החריגות של המשיב, כפי שיפורטו להלן, נעתרתי לבקשתו.

בתסקיר מעצר מיום 28/11/24 עמד שירות המבחן על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב. בין היתר צוין כי המשיב בן 27, יליד ותושב חיפה, בן לזוג הורים שהגיעו לישראל משטחי הרשות הפלסטינית ואינו אזרח ישראלי. המשיב סובל מנכות קשה לאחר שבגיל 19 נורה בגבו, לטענתו בשל טעות בזיהוי, ונותר משותק בפלג גופו התחתון. המשיב נעזר בכיסא גלגלים, אינו מוכר כנכה ע"י המוסד לביטוח הלאומי ומטופל באופן צמוד על ידי הוריו שדואגים לכל צרכיו. לפי המסמכים הרפואיים שהוצגו, המשיב סובל משיתוק בגפיים התחתונות ואי שליטה על סוגרים, מתנייד בכיסא גלגלים בלבד וזקוק לעזרה סיעודית מלאה. לדברי המשיב, לפני כשנתיים הפסיק ליטול תרופות שנועדו להקל על כאביו ומתמודד עם הכאבים בעזרת טיפול פיזיותרפיה אותם עושה בביתו בסיוע אביו שלוש פעמים ביום. המשיב תיאר בפני שירות המבחן קשיים רבים בעת מעצרו. המשיב שוהה בתא השגחה ולדבריו סובל מהזעות יתר ומפצעי לחץ שהופיעו כיוון שלא עושה תרגילי פיזיותרפיה מאז מעצרו. המשיב מתקשה לעשות את צרכיו ונזקק לעזרת תומך לתא על מנת להתפנות ולהתקלח אחת לכמה ימים. שירות המבחן התרשם ממצוקתו הרבה של המשיב במעצר. למרות קיומם של נתונים משמעותיים מפחיתי סיכון עליהם הצביע, שירות המבחן לא שלל סיכון להישנות התנהגות שולית מצדו של המשיב בתחום הנשק, בעיקר סביב קשריו הבעייתיים. עם זאת, מעצרו של המשיב לראשונה בחייו והסנקציות שנקטו נגדו סייעו לו להבין מורכבות מצבו וגבולות להתנהגותו. לדעת שירות המבחן שילוב המשיב בטיפול מתאים לצד המשך פיקוח סמכותי על התנהלותו נדרשים לצורך צמצום הסיכון במצבו. לאחר שנפגש עם המפקחים המוצעים, סבר שירות המבחן כי הם מודעים לנדרש מהם ויכולו להציב למשיב גבולות ושהמשיב יענה לסמכותם. לאחר שסבר כי החלופה שהוצעה הינה ראויה, המליץ שירות המבחן לשחרר את המשיב למעצר בית בבית הוריו והטלת צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

4. לאחר שב"כ המבקשת טענה שלהורי המשיב אין מעמד חוקי בישראל ולפיכך לא יוכלו לשמש כערבים לקיום תנאי שחרור, הציע ב"כ המשיב מפקחים נוספים. על מנת לבחון את מערך הפיקוח החדש שהוצע, הוריתי על הגשת תסקיר משלים.

בתסקיר משלים מיום 18/12/24 שירות המבחן שיתף בדבר התרשמותו החיובית מהמפקחים הנוספים ושב על המלצתו לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, לצד העמדתו בצו פיקוח מעצרים. שמעתי את המפקחים המוצעים והתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי.

5. לטענת ב"כ המבקשת, יש להורות על מעצר המשיב עד תום הליכים, שכן למשיב מיוחסים מעשים חמורים ביותר. נטען, כי מהמשיב נשקפת מסוכנות גבוהה לביטחון הציבור לאור המיוחס לו בכתב האישום. כמו כן, שחרור המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו מהווה הלכה למעשה היתר שהייה בישראל למשיב ולהוריו, תוך עקיפת הרשויות האמונות על מתן היתרים מסוג זה. באשר למצבו הבריאותי של המשיב ולסבלו הרב במעצר כנטען ע"י שירות המבחן, סבורה המבקשת כי בידי שב"ס מלוא הכלים הנחוצים להתמודדות עם עצורים במצבו של המשיב ואף מצבים חמורים יותר. ב"כ המבקשת הפנה לכתב האישום התלוי ועומד נגד המשיב וביקש ללמוד ממנו על קיומם של נתונים נוספים המגבירים את מסוכנותו של המשיב, כגון אימפולסיביות רבה, היעדר מרות מפני אנשי חוק ועיסוק בסמים. עוד נטען כי המפקחים המוצעים אינם ראויים לאמון בית המשפט.

ב"כ המשיב הפנה למצבו הבריאותי המורכב של המשיב ולסבלו הרב במעצר, כמפורט בתסקיר שירות המבחן וטען כי לא נמצאו נימוקים טובים להתערב בשיקולי שירות המבחן וממצאיו. עוד הפנה להחלטות בהן הורה בית המשפט המחוזי על מעצר בפיקוח אלקטרוני בנסיבות דומות ואף חמורות יותר.

6. הוריתי לממונה על הפיקוח האלקטרוני לערוך חוות דעת בדבר התאמת בית הורי המשיב לשמש כתובת מעצר בפיקוח אלקטרוני. מחוות הדעת שהתקבלה עולה כי הפיקוח האלקטרוני ישים בכפוף להערות שצוינו. דיון והכרעה

7. "המשיב מואשם בעבירות נשק. לגבי עבירות אלו נפסק, בבש"פ 8264/23 מהלויס נ' מדינת ישראל [נבו] (22.11.2023), כי כאשר כתב אישום מייחס לנאשם בגיר עבירות נשק שקיימת לגביהן חזקת מסוכנות, "השאלה שיש לשאול ביחס לאפשרות לשחררו מן הכלא בתנאים מגבילים או להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני אל מחוץ לכותלי הכלא, היא לא 'למה לא?', אלא 'למה כן?'" (שם, בפסקה 10). עוד נקבע כי בעבירות נשק הכלל הינו מעצר מאחורי סורג וברח ושחרור לחלופת מעצר יהיה רק בנסיבות חריגות" (כב' השופט י' כשר בעשת"ש 35657-10-24 מדינת ישראל נ' יאסר ספיאן, החלטה מיום 31/10/24, פסקה 15). אציין שלמרות האמור, באותו עניין מצא בית המשפט העליון כי לפניו מקרה חריג המצדיק דחיית ערר המדינה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני של מי שהואשם בעבירות נשק חמורות יותר מהמיוחס למשיב (תוך שאני ער לשוני בנסיבות ביצוע העבירות).

בבש"פ 5986/22 אליעזר נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 18/9/22, כב' השופט ח' כבוב) עמד בית המשפט העליון על השיקולים שיש לשקול בהקשר זה:

11. [...] בבואו להכריע בסוגיית מעצרו או שחרורו של נאשם שהואשם בעבירות נשק, על בית המשפט לבחון, לצד חומרת העבירה והמסוכנות הנשקפת ממנה, גם את הנסיבות שאפפו את העבירות המפורטות בכתב האישום - האם מדובר בנאשם שנשא על גופו את כלי הנשק, האם מדובר באירוע אלימות עם מעורבים נוספים או האם מדובר בהצטיידות באמצעים נוספים שיש בהם להצביע על מסוכנות (למשל, לוחיות זיהוי גנובות או מזויפות, אפודי מגן, כלי משחית אחר וכיוצא באלה).
12. כמו כן, על בית המשפט לבחון את עברו הפלילי של נאשם; גילו; מידת הדומיננטיות שלו באירוע; את שיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק; הודאתו או כפירתו במיוחס לו; הרקע להחזקת הנשק; ונסיבות נוספות שיש בהן להשליך על מידת האמון שיכול בית המשפט ליתן בנאשם כזה שיקיים את תנאי השחרור באופן שיש בו כדי לאיין את מידת המסוכנות הנשקפת ממנו.
13. כמובן שעל בית המשפט לבחון גם את הסוגיה האם מדובר בנשיאה של נשק, או בשימוש בנשק. שכן, שימוש בנשק יכול להעיד על כך שמידת מסוכנותו של הנאשם כה גבוהה עד אשר הוא יתקשה לשכנע את בית המשפט ששחרורו יפיג את המסוכנות הנשקפת ממנו ויורה על שחרורו אף אם בתנאים מגבילים."
8. מצויד בקווים מנחים אלה בחנתי את עניינו של המשיב. סבורני, כי אכן, כטענת הסניגור, מדובר במקרה חריג המצדיק בחינת חלופה למרות הכלל הרחב של מעצר בעבירות נשק. להלן אנמק.
- לענין נסיבות ביצוע העבירה, מעשים המיוחסים למשיב מלמדים על סיכון גבוה לביטחון הציבור. מדובר בהחזקת שני אקדחים חצי אוטומטיים ותחמושת תואמת בכמות ניכרת. הנשק הוחזק בהישג ידו של המשיב. גם אם האירוע בו נורה המשיב התרחש לפני שנים רבות, לא ניתן לשלול קיומם של סכסוכים פעילים. כמו כן, בהעדר נתונים, אין להתעלם גם מהאפשרות שהנשק הוחזק לצורך ביצוע עבירות או עבור אחרים.
- איני מתעלם מטענת המשיב לפיה לא ביקר בדירה בה נתפס הנשק זמן רב. אלא שמנגד עומדת גרסת זוגתו לפיה המשיב גר בדירה יומיים בשבוע (הודעה 4 עמ' 4 ש' 10). דברי בת הזוג נתמכים גם בעדות אביו של המשיב לפיה המשיב ישן לפעמים מחוץ לבית הוריו (הודעה 8 ש' 13-18). בנוסף נמצאו אינדיקציות משמעותיות להימצאות המשיב בדירה בה נתפסו האקדחים (ראה למשל דו"ח מסכם חקירת מז"פ המסומן מח, עמ' 6 - תיעוד כיסא הגלגלים של המשיב בדירה). מכאן שהנשקים אכן היו בהישג ידו של המשיב.
- עוד איני מתעלם מכתב האישום התלוי ועומד נגד המשיב שאכן מעיד על אימפולסיביות המשיב ועיסוק בעבירות סמים. עם זאת, משקלו של כתב האישום תלוי אינו שקול למשקל הרשעה פלילית.

9. לצד האמור, אין להתעלם מקיומם של נתונים משמעותיים הממתנים את מסוכנותו של המשיב. עסקינן בצעיר בן 27 נטול הרשעות קודמות. המשיב סובל מנכות קשה הפוגעת ביכולת הניידות שלו. ברי כי לצורך שימוש בנשק לא די בכך שהנשק מצוי בהישג ידו של היורה, אלא היורה נדרש להגיע ליעד הירי, ובהקשר זה יכולותיו של המשיב מוגבלות. כאמור, מהתיעוד הרפואי עולה שהמשיב סובל משיתוק בגפיים התחתונות ואי שליטה על סוגרים, מתנייד בכיסא גלגלים בלבד ונזקק לעזרה סיעודית מלאה. נתונים אלה משפיעים במישרין על רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב מבחינת יכולתו לעשות שימוש התקפי בנשק או לבצע עבירות פליליות תוך שימוש בנשק. עוד אציין כי לא מצאתי קשר ישיר בין הכסף שנתפס בבית הורי המשיב לבין העבירות המיוחסות למשיב.

לכך יש להוסיף את התרשמותו של שירות המבחן לפיה למעצרו הממושך של המשיב לראשונה בחייו השפעה מרתיעה עליו שממתנת את מסוכנותו. מהתסקיר אכן עולה תמונה קשה של נכה שלא מסוגל לדאוג לצרכיו הבסיסיים ביותר. אני מוכן להניח, כטענת המבקשת, ששב"ס יכול לספק למשיב את הטיפול הרפואי הנחוץ לו. אלא שבמהלך הדיונים שקיימתי התרשמתי באופן בלתי אמצעי מקשיי הניידות של המשיב שעצור בבית מעצר קישון (ולא בכלא מג"ן) ואני מאמץ באופן מלא את קביעתו של שירות המבחן לפיה המשך מעצרו של המשיב פוגע בבריאותו הגופנית והנפשית. סבלו של המשיב במעצר רב, הוא חסר חסר אונים לחלוטין, חושש משותפיו לתא, לא מצליח לעשות את צרכיו ולהתקלח בצורה סבירה ובוודאי שלא זוכה לטיפולים פיזיותרפיים להם זכה בבית הוריו לפני שנעצר, באמצעות ציוד ייחודי שנרכש ע"י הוריו במיוחד למטרה זו.

מהאמור עולה כי אכן יש בסיס לקביעת שירות המבחן לפיה למעצר השפעה מרתיעה על המשיב המפחיתה את מסוכנותו ואת הסיכון של הפרת תנאים בעתיד.

לענין התחשבות במצבו הבריאותי של הנאשם בעת בחינת אפשרות שחרור בעבירות בנשק ראה למשל מ"ת 4155-08-23 מדינת ישראל נ' מועד חוסין ואח' (כב' השופט זיו אריאלי, החלטה מיום 6/10/24 בעניין משיב 2).

10. מכאן לבחינת החלופה. ראשית אני דוחה טענת המבקשת לפיה לא ניתן להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר בישראל. כידוע, בבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 4/11/13), לאור חוסר האחידות בפסיקת בתי המשפט בסוגיה זו, נדרש בית המשפט העליון בהרחבה לעקרונות מנחים בהפעלת שיקול הדעת השיפוטי בשאלת היתכנות שחרור תושבי השטחים לחלופת מעצר. בהקשר לאפשרות שחרור לחלופה בישראל נקבע (פסקה 15):

"לצד שאלת האפשרות לשחרר נאשם לחלופת מעצר באזור, קיימת שאלת אפשרות השחרור לחלופת מעצר בשטח ישראל. הקושי העיקרי בהקשר זה נוגע לכך שהשחרור לחלופת מעצר משמעו כי בית המשפט מתיר למעשה לנאשם בשהייה בלתי חוקית בישראל, דבר שאסור עליו. שהרי בית המשפט מתיר בכך את השהייה הבלתי חוקית לכאורה, שבעתה עומד הנאשם לדין (והשוו: בש"פ 1886/12 מדינת ישראל נ' נזאזלה [פורסם בנבו] (13.3.2012)). על-פי גישה זו, מקום שלא התקבל אישור או היתר שהיה בישראל מאת הרשויות המוסמכות, אין להתיר לנאשם לשהות בישראל מכוח החלטה שיפוטית. יחד עם זאת, בפסיקת בית משפט זה נשמעו גם קולות שסברו כי אין מניעה לשחרר תושב האזור למעצר בית בתחומי ישראל...

כשלעצמי, אני סבורה כי מתן האפשרות לחלופת מעצר בשטח ישראל צריך להיעשות במקרים נדירים ויוצאי דופן, כאשר בית המשפט השתכנע כי קיימת לכאורה מניעה ממשית להחזיר את הנאשם לשטח הרשות הפלסטינית וכאשר באפשרותו להעמיד חלופה ראויה שתבטיח פיקוח הדוק.

המבקשת טוענת כי למשיב אין מעמד חוקי בישראל. אציין, כי סוגיה זו לא נבדקה לעומק במהלך החקירה. למשיב לא מיוחסות עבירות לפי חוק הכניסה לישראל. מהחומר שלפני עולה כי המשיב נולד וגדל בישראל, ישראל היא מרכז חייו ומכאן שהחשש להימלטות המשיב לשטחי הרשות הפלסטינית, במיוחד בהינתן מצבו הרפואי, אינו בעוצמה גבוהה וניתן להפחיתו עוד יותר ע"י ערבויות מתאימות. בנוסף הוצגו לעיוני מסמכים המתייחסים לאביו של המשיב מהם ניתן ללמוד על רקע של מאוימות (ראה למשל פסק דין בבג"ץ 6766/04 בו המשיב הינו אחד העותרים). בנוסף, ממסמך מנהל האוכלוסין מיום 24/7/19 אותו סימנתי בש/1 עולה לכאורה כי נכון לאותו מועד גם למשיב (ולא רק לאביו) היה היתר מטעם ועדת המאוימים המאפשר לו לשהות בישראל, בניגוד לנטען ובניגוד לרשומה מוסדית לפיה מיום 1/1/19 לא היו למשיב היתרים. במצב דברים זה אני קובע שעסקינן במקרה חריג העומד בתנאים של הלכת קונדוס ומכלול הנתונים שהובאו לפניי מאפשר בחינת חלופת מעצר בישראל.

11. כעת לבחינת החלופה הספציפית - מעצר בית מלא בבית הורי המשיב בחיפה. שירות המבחן התרשם מהמפקחים המוצעים לחיוב, והתרשמותי דומה. עסקינן במפקחים נורמטיביים המגויסים לסייע למשיב והפנויים למלאכת הפיקוח, לרבות לינה בביתם של הורי המשיב. חלקם מעורבים בחיי המשיב יותר וחלקם פחות, אך נוכח תלותו הרבה של המשיב בסיוע חיצוני התרשמתי, בדומה לשירות המבחן, כי המפקחים מסוגלים להציב למשיב גבולות במידת הצורך. עם זאת, נוכח אי הבהירות לגבי מעמדם של הורי המשיב בישראל, לא אפשר אותם כמפקחים. בנוסף, לא אפשר חלק מהמפקחים שהוצעו ושבמהלך חקירתם לפניי עלו ספקות, ולו קלים, לגבי התאמתם.

12. במסגרת מכלול השיקולים אתן משקל משמעותי גם להמלצת שירות המבחן. הגם שמדובר בהמלצה בלבד, שירות המבחן משמש כזרוע הארוכה של בית המשפט בהיותו גוף מקצועי ואובייקטיבי. המבקשת לא הצביעה על טעויות או פגמים שנפלו בתסקירים, ולשיטתי ראוי ליתן להתרשמותו הבלתי אמצעית של שירות המבחן ולהערכתו משקל הולם במסגרת כלל השיקולים הרלבנטיים.

למרות האמור, ולמרות המלצת שירות המבחן להורות על שחרור למעצר בית, לא אורה על שחרור המשיב כעת אלא על המרת מעצרו הממשי במעצר בפיקוח אלקטרוני, בבחינת מעגל פיקוח נוסף, הדוק יותר, שיאפשר לעמוד על התנהלות המשיב לאורך זמן ומידת הקפדתו על סייגי השחרור בעודו נתון במעקב של הפיקוח האלקטרוני.

בנוסף, סבורני כי צו פיקוח מעצרים שבכוונתי להטיל על המשיב יהווה נדבך נוסף שיפחית מהסיכון הנשקף ממנו, כאמור בתסקיר המעצר.

13. לאור כל האמור, ולאחר שעיינתי בחוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, אני מורה כי מעצרו של המשיב יוסב למעצר בפיקוח האלקטרוני בתנאים הבאים:

א. כתובת המעצר בפיקוח תהיה בבית הורי המשיב ברח' יחיאל 11 חיפה. על המשיב יפקח בכל עת אחד מהמפקחים הבאים (כאמור, בשלב זה מצאתי לאשר רק חלק מהמפקחים שהוצעו ונמצאו ראויים ע"י שירות המבחן ועל ידי, כאשר בהמשך, ככל שהדבר ידרש ולאחר שהמשיב יוכיח כי ניתן ליתן בו אמון רב יותר, אשקול לאשר מפקחים נוספים): מר רפאל עזיזו ת"ז 022954986, מר קובי חיים ת"ז 022196624, גב' אבו חסן אלן ת.ז. 314108754, גב' אבו חסן ניבין ת"ז 341742297. למען הסר כל ספק, על אחד מהמפקחים לשהות במחיצת המשיב בכל שעות היממה ולדווח למשטרת ישראל מיד, במידה והמשיב יפר את התנאים.

ב. נאסר על המשיב לצאת ממקום מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אלא אם יזומן לדיונים בתיק זה או בתיק העיקרי, לשירות המבחן או מטעמו, או שהיציאה תאושר מראש על ידי בית המשפט. בכל יציאה על המשיב להיות מלווה על ידי אחד המפקחים שאושרו.

ג. כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות כספית על סך 15,000 ₪ להבטחת התחייבותו לפקח על המשיב. המשיב עצמו יחתום על התחייבות עצמית בסכום זהה להבטחת קיום התנאים של מעצר בפיקוח אלקטרוני. כמו כן יופקד סך של 10,000 ₪ בקופת בית המשפט להבטחת קיום התנאים.

ד. אני מוציא צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המשיב. הצו יעמוד בתוקף עד תום ההליכים בתיק העיקרי וככל שהמשיב יורשע - עד לסיום ריצוי העונש שיוטל עליו.

ה. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני בתיאום עם שב"ס והוא ילווה למקום המעצר בפיקוח אלקטרוני על ידי אחד המפקחים שאושרו.

מובהר כי אם יפר המשיב תנאי מתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, יעצר מיד.

אני מורה על העמדת המשיב בצו פיקוח מעצרים של שירות המבחן למשך 6 חודשים מהיום.

פרוטוקול זה מהווה אסמכתא להסבת המעצר למעצר בפיקוח אלקטרוני עם מילוי כלל התנאים. אם לא יעמוד המשיב בתנאים, יובא בפני שופט תוך 48 שעות.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן ולממונה על הפיקוח האלקטרוני ותטפל בקיום התנאים.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.